

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Η υπογραφή και το μυστήρι...

(Μέρος 9ο)

Αα... νάτος!» είπε η μακαρίτισσα η μάνα μου, μόλις μπήκα στο σπίτι στον αστυνομικό που γύρισε το κεφάλι του προς την πόρτα, όταν άκουσε το θόρυβο την ώρα που έμπαίνα.

«Ψυχραιμία» σκέφτηκα... πριν απαντήσω στην επόμενη ερώτηση.

«Πού είσαι μικρέ;» ρώτησε ο αστυνομικός.

«Εδώ» απάντησα.

«Εννοώ που ήσουν σήμερα πριν έρθεις εδώ».

«Σχ.. σχολείο» απάντησα.

Ήταν τελικά ή φαινόταν καλοσυνάτος, ίσως γιατί είχε και εκείνος παιδιά στην ηλικία μου, όπως έμαθα αργότερα.

«Δεν σου έχουν πεί ότι μεγαλώνει η μύτη σου, όταν λές ψέματα.. σαν τον Πινόκιο».

Αποφάσισα στη στιγμή να πώ την αλήθεια ή τουλάχιστον τη μισή. Σίγουρα στο σπίτι ούτε αυτός ούτε οι δικοί μου είχαν μαύρα ρόπαλα να με βαρέσουν στο κεφάλι, ούτε κάν βέργα σαν τους καθηγητές στο σχολείο. Υπήρχαν κάποιες ζώνες του πατέρα μου, ο οποίος ήταν άρρωστος στο κρεβάτι και δε μπορούσε ν' αντιδράσει. Επομένως το πιθανότερο ήταν να αρπάξω καμιά ανάποδη από τη μάνα μου, αλλά αυτό ήταν το τελευταίο που θα μ' ενοχλούσε εκείνη τη στιγμή..

«Οχι κύριε αστυνόμε... δεν ήμουν όλη την ώρα στο σχολείο... όλοι έφυγαν από το σχολείο και σκορπιστήκαμε.. εγώ πήγα βόλτα.. γύριζα στη Νέα Ιωνία... μέχρι το άλσος στη Φιλαδέλφεια... στο Κένταυρο... ήταν κι άλλοι συμμαθητές...» και με σκυμμένο κεφάλι συμπλήρωσα «Έκανα τη πρώτη μου κοπάνα, κύριε...».

«Είναι έτσι ή έγινε κάτι άλλο;» συνέχισε «εμένα ένα πουλάκι μου είπε, ότι ήσουν αλλού, πήγες με τους άλλους στη διαδήλωση των κομμουνιστών».

Συνειδητοποίησα ότι πιθανόν μπλόφαρε και έτσι απότοπος υπερασπίστηκα την αρχική μου θέση.. .εξ άλλου μέσα σε όλες εκείνες τις χιλιάδες κόσμο που ήταν στην οδό Πατισίων, εμένα θα έβλεπαν; Στο κάτω κάτω εγώ πέρασα και έφυγα .. .φοβήθηκα.. δε κάθισα, ούτε είπα, ούτε έκανα κάτι... Και όμως ήταν και άλλοι που δεν έλεγαν κάτι και φοβισμένοι έτρεχαν να φύγουν όμως τα κλόμπς έσπαγαν πάνω στα κεφάλια τους και το αίμα έτρεχε από τα πρόσωπα τους...

«Οχι, κύριε.. .στο άλσος ήμουν της Φιλαδέλφειας, εκεί μπροστά στο Κένταυρο στη λίμνη...».

«Μόνος σου;»

«Οχι κύριε.. .ήταν και άλλοι πολλοί εκεί, πολλά παιδιά απο το σχολείο... από διάφορες τάξεις, δε τους ήξερα, δε ξέρω όλο το σχολείο».

«Κυρία μου, καλώς...» είπε απευθυνόμενος στη μάνα μου. Κοίταξε για λίγο πιά μέσα είδε τον άρρωστο πατέρα, ενώ απεύφεγα να κοιτάξω τη μάνα μου, η οποία έκλαιγε...

«Είναι καλό το παιδί μου, ήσυχο... μάλλον παρασύρθηκε» ψέλλισε η μάνα και με κοίταξε, με ένα βλέμμα... εκείνο το γνωστό της Ελληνίδας μάνας... που σήμαινε «Εμείς οι δύο θα τα πούμε σε λίγο»...

Ο αστυνομικός χαιρέτησε και κατευθύνθηκε στο διπλανό σπίτι του φίλου μου του Νίκου, ενώ ιδρώτας με περιέλουσε για το τι θα έλεγε εκείνος... Ομως η διαίσθηση του φίλου και συνενόχου οδήγησε τα λόγια του στο άλσος της Φιλαδέλφειας.

Το τι έγινε μετά στο σπίτι δε περιγράφεται. Αφού βεβαιώθηκε η μάνα μου ότι είχε φύγει ο αστυνομικός απο τη γειτονιά, με «στόλισε» κυριολεκτικά αλλά δε με ακούμπησε. Ο πατέρας μου ζώντας στο δικό του κόσμο, λίγα είχε καταλάβει αν είχε καταλάβει τελικά τίποτα. Εκείνη τη μέρα αισθάνθηκα ότι άλλαξε κάτι μέσα μου. Δεν ήταν δυνατόν, όλοι εκείνοι οι άνθρωποι να ήταν κομμουνιστές σαν τον πατέρα της Μυρσίνης στην εξορία και να μην υπέγραφαν. Κάτι άλλο συνέβαινε. Και οι μαθητές; Εμείς όλοι; Κομμουνιστές και εμείς; Τουλάχιστον, έτσι είπε ο αστυνομικός πριν λίγη ώρα στο σπίτι. Οχι! Εμείς πήγαμε γιατί απλά έπρεπε να σταματήσουν όλα όσα γίνονταν στο σχολείο. Δεν έπρεπε να τρώμε ξύλο πιά... Για ποιο λόγο; Για ασήμαντα πράγματα που κάνουν όλοι οι νεαροί της ηλικίας μας;

Η επόμενη μέρα ήταν Παρασκευή και όταν

πήγαμε στο σχολείο ήταν οι πόρτες κλειστές. Υπήρχε μια επιγραφή στη πόρτα. Με διαταγή του Υπουργείου και για αποφυγή κάθε φασαρίας το σχολείο θα παρέμενε κλειστό. Τότε άκουσα για πρώτη φορά από άλλα παιδιά και κόσμο που γύρναγε εκεί γύρω, ότι είχε μπει το τάνκ στο Πολυτεχνείο και είχε σκοτωθεί κόσμος.

Πίσω στο σπίτι το ραδιόφωνο καθώς έπαιζε τη νύκτα στο σταθμό του BBC έλεγε για νεκρούς και παραβίαση του ασύλου. Συνειδητοποίησα για άλλη μια φορά ότι η κατάσταση ήταν σοβαρή και σύντομα θα βλέπαμε και τις αλλαγές. Η δικτατορική κυβέρνηση της Ελλάδας, φαίνεται ότι έπνεε τα λοίσθια, αλλά ήταν εκείνες τις μέρες νωρίς για το καταλάβουμε, εξ άλλου έρχονταν και τα Χριστούγεννα και μαζί τους και οι σχολικές διακοπές και κείνος ο Απ Βασίλης, στο κατάστημα MINION που κάθε χρόνο μας περίμενε να πάμε να βγάλουμε φωτογραφίες. Μαζί ήρθαν και τα κάλαντα και κείνο το ταλινράκι από τη Κα Ολγα και τον Κο Ιορδάνη, δύο ηλικιωμένους γείτονες, που μου έκαναν πάντα σεφτέ. Οι μήνες ξαναπέστρεψαν πολύ αργότερα, μήνες μετά όταν πιά είχε έλθει το καλοκαίρι του 1974 και ο θείος μήνας Ιούλιος, που έφεραν τη μεταπολίτευση. Είχαν ήδη περάσει στο μεταξύ κείνον τον Ιούλιο, δύο μήνες από το θάνατο του πατέρα μου που σηματοδότησε και τη ζωή μου.

Δεν ήταν τα πολιτικά γεγονότα του Νοέμβρη του '73 που ξαφνικά με ωρίμασαν και μ' έκαναν να προβληματιστώ για την υπόλοιπη ζωή μου. Ήταν ένα σύνολο πραγμάτων και πιά πολύ ότι τώρα έμενα μόνος για ν' αποφασίσω το τι θα έκανα. Θαρρείς και ένα μαχαίρι ήρθε κι έκοψε την παιδική μου ηλικία και πέρασα στην ενήλικη ζωή, προσπερνώντας τις τρέλλες της εφηβείας. Δεν είμαι σίγουρος τελικά αν ποτέ υπήρξα παιδί ή έφηβος... Δεν έμαθα ποτέ ποιο ήταν εκείνο το βήμα που διασκέλισα από την παιδικότητα στην ωριμότητα..

Ήταν Ιούλιος του 74 όταν πρωτοαντίκρισα στην εφημερίδα την εικόνα με το τάνκ να γκρεμίζει την πόρτα του Πολυτεχνείου και χιλιάδες κόσμο να ξεχύνεται στους δρόμους να υποδεχθεί τη ... Δημοκρατία..

Ενας ψηλός, γεροδεμένος πολιτικός με επαρχιώτικη προφορά και στιβαρό ύφος χαιρετούσε τα πλήθη... Ο νέος πρωθυπουργός της Ελλάδας... Κωνσταντίνος Καραμανλής..

Συνεχίζεται...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

**Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law**

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύδνευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

•Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
•Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
•Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
•Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
•Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
•Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαριθμού κα-

θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
•Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000